

MIREIA PÀMIÉS

NEUS BERAUS

la villarroel
directora artística: Carol López

ESPECIAL ESTIU

L'any que ve serà **MILLOR**
direcció MERCÈ VILA GODOY

VANESSA SEGURA

ALBA FLOREJACHS

autores MARTA BUCHACA, CAROL LÓPEZ, MERCÈ SARRIAS, VICTÒRIA SZPUNBERG

producció la villarroel

Molt més a

INSTITUCIONAL

www.telentrada.com

TR3S

3

el Periódico

PROMENTRADA
93 309 70 04
promentrada.com

CX Telentrada
CatalunyaCaixa

DOSSIER DE PREMSA

RESUMEN TITULARS

QUÈ Espectacle: L'any que ve serà millor (Especial Estiu)

Disciplina: teatre

Clau: humor

Gènere: comèdia

Públic: general

Durada: 1,30h (sense entreacte)

QUI **Autors:** Marta Buchaca, Carol López, Mercè Sarrias, Victòria Szpunberg

Repartiment: Neus Bernaus, Alba Florejachs, Mireia Pàmies, Vanessa Segura

Direcció: Mercè Vila Godoy

ON La Villarroel (C/ Villarroel 87, Barcelona).

QUAN A partir del 13 de juliol. De dimarts a divendres: 21 h. Dissabte: 18:30h i 21h. Diumenge:18:30h.

CONTEXT Especial d'estiu de l'espectacle estrella de la temporada 2011-2012 de La Villarroel.

TITULARS

La Villarroel tancarà una gran temporada d'èxits i de consolidació del seu model amb l'espectacle estrella d'aquest 2012. "L'Any que ve serà millor" torna a TORNA A CASA, torna a la sala de l'Eixample, on va néixer i créixer a partir d'un *experiment teatral* que s'ha acabat convertint en un producte d'èxit.

La producció de La Villarroel dirigida per Mercè Vila Godoy ha estat triomfant arreu de Catalunya i sobretot a Madrid. A Barcelona va estar també varies setmanes al Teatre Condal. Ara torna amb un ESPECIAL D'ESTIU.

Una obra molt ACTUAL: La situació econòmica i social no és la més adient... així que ara més que mai són necessàries algunes dosis d'optimisme i esperança. L'espectador experimenta una forta identificació amb els personatges: tots passem per mals moments però tirem endavant. Per damunt de tot busquem una SENSACIÓ POSITIVA, D'ESPERANÇA QUE L'ANY QUE VE SERÀ MILLOR.

Aposta per un text escrit per quatre dramaturgues catalanes, interpretat per quatre joves actrius i dirigit per Mercè Vila Godoy, habitual en els equips de Carol López.

HUMOR INTEL·LIGENT, ÀCID i IRÒNIC, relatat a través d'un collage d'històries, cròniques que parlen de la societat actual, contra cròniques de les vicissituds d'una generació de persones que els ha tocat viure i patir la realitat quotidiana d'avui en dia, retalls de vida contemplats des d'una òptica còmico-sarcàstica amb molt d'humor però també amb rèpliques molt agudes i punxants.

PRESENTACIÓ

- Es el trabajo más surrealista que he hecho en mi vida.
- I no t'avisen, no t'ho diuen, no et preparen.
- Benvinguda al tren de la vida, en què puc ajudar-la?
- Sóc d'aquella mena de persones que quan es puja a un tren sempre pensa que s'ha pujat al tren equivocad.
- Se me está a punto de acabar el paro y aún no sé si me darán el subsidio.
- Avui em sento capaç de tot, vull agafar un subidón i penjar-me d'algú.
- No puedo más, me acabo de separar, tengo dos hijos a mi cargo y una hipoteca que pagar.
- ¿Dios también son los padres, papá?
- La Violeta és la meva filla. Ella és la seva professora, crec que es diu Rosa, no me'n recordo molt bé.
- Olvídate de las dependientas, son agentes incitadores del mal.
- Hola em dic Vane, tinc trenta cinc anys i vull tornar amb el meu ex. No em mireu així si us plau.
- Fer-se gran comporta un gasto i jo no estic disposada.
- Quin horari fas? És que només tenim una taula i una cadira i fem torns.
- Primer m'ha clavats un rotllo sobre la felicitat. I després m'ha dit que hauríem de començar de nou, una nova vida, renovació, canvi...
- Avui al súper un noi de vint anys com a mínim m'ha preguntat: Vostè és l'última (coma) (pausa) senyora?
- I entres en un bucle del que no pots sortir, perquè tothom et diu: la meta, la meta, la meta. ¿Y el camino qué?
- Déjense ya de tanta quejadera y llantadera.

Extret de *L'any que ve serà millor*

SINOPSI

Són retalls de vida, breus monòlegs, pensaments, cròniques, petits diàlegs, inicis d'alguna cosa, fragments d'històries, alguns fets, calentets, fotografies de la nostra realitat, paraules per ser llençades contra les parets, sense floritures, sense maquillatge. Quatre actrius que es multipliquen en totes les dones que vulguem per parlar del que ens envolta. Històries de crisi, de voler sortir, d'insatisfacció, escrites a quatre mans, amb molt d'humor i una pinzellada de mala baba.

FITXA ARTÍSTICA

De	Marta Buchaca, Carol López, Mercè Sarrias, Victoria Szpunberg
Direcció	Mercè Vila Godoy
Intèrprets:	Neus Bernaus Alba Florejachs Mireia Pàmies Vanessa Segura
Escenografia	Àlex Aviñoa i Laura Garcia
Vestuari	Laura Garcia
Il·luminació	Àlex Aviñoa
Espai Sonor	Lucas Ariel Vallejos
Direcció de producció	Amparo Martínez
Cap de producció	Maite Pijuan
Producció executiva	Raquel Doñoro
Direcció tècnica	Miguel Montes
Ajudant de direcció/Regidor	José Pérez
Cap tècnic del teatre	Gervasio Juan Colet
Premsa	Jordi Bou
Màrqueting i publicitat:	Publiespec
Reportatge fotogràfic	David Ruano
Disseny Gràfic	sSB

Primera representació:

a la Villarroel l'1 d'octubre de 2011.

Agraïments: Glòria Sirvent, Stefan Metz i la Carol.

LES AUTORES PARLEN DE L'OBRA

Com va sorgir la idea i com valoreu el resultat?

Carol López: la meua idea inicial va ser ajuntar un equip de gent per fer un projecte. És una cosa que sempre s'ha fet des del teatre públic, com el projecte T6 del TNC, i vaig pensar que també es podia fer des de l'àmbit privat i que seria una experiència molt positiva. Vaig pensar en aquestes tres dramaturgues i afortunadament tenien temps. Ha estat un plaer treballar amb elles i arribar a bon port. No hi ha una obra sencera, amb principi, nus i desenllaç. És una obra fragmentada, un collage, és una cosa que la gent no està acostumada a veure. I ha estat així pretesament des del començament.

Mercè Sarrias: el resultat és aquest magnífic espectacle. Una conjunció de textos, d'idees, d'improvisacions, proves, cançons, coses més sèries, coses més còmiques que han format un tot. És un espectacle total fet de fragments, un collage, un *patchwork*.

Quin ha estat el procés de treball?

Marta Buchaca: El més interessant és que hem treballat a peu d'escenari. Enviàvem textos i veníem al local d'assaig a provar-los i la directora, Mercè Vila, ens deia els canvis que ella considerava i entre nosaltres opinàvem molt. Ha sigut molt enriquidor fer un espectacle a 8 mans i amb moltes més perquè les actrius també han intervingut, així com la directora. És un espectacle d'un equip de com a mínim 9 persones, totes dones. Normalment no estem acostumats a treballar d'aquesta manera i això es nota en el resultat: és un espectacle viu!

Victòria Szpunberg: no és un treball d'autoria, sinó de treball col·lectiu. S'ha escrit a mida que s'anava construint i comptant amb l'opinió de tot l'equip. Totes teníem la nostra idea i hem sabut cedir en funció de l'espectacle i sobre tot de la visió de la directora i les actrius que se sentien més còmodes amb segons quins diàlegs i situacions.

De què tracta l'obra?

Carol López: Des del mateix càsting, vam fer unes sessions de treball on ja com a dramaturgues provàvem possibles escenes que podien sortir i de la qual es va fer una primera selecció de temes: la realitat del dia a dia, crisi, precarietat, la insatisfacció vital i què fer per sobreviure, com t'ho manegues per tirar endavant des de totes les vessants, sentimental, social i laboral. Sense alligonar en cap moment, no és una obra pretensiosa. Teníem molt clar que havia de ser una comèdia, després ens ha quedat un pèl amarga, però hi ha molt d'humor. Partíem d'uns temes comuns i d'un to que volíem que sortís. En una primera fase, cada una va escriure i va enviar. La directora va començar a assajar i va fer una tria de textos. Arrel d'aquesta selecció, les autores van començar a assistir als assajos i a polir els textos, els diàlegs, a enllaçar les escenes i així es va anar construint tota l'obra. Poc a poc i totes juntes.

Amb quina idea us agradaria que sortís el públic del teatre, un cop vista l'obra?

Marta Buchaca: Que estem fotuts però que l'any que ve serà millor. No tenim parella, no tenim diners, no trobem feina, però hi ha un sentiment de que tirarem endavant, de que ens sortirem. Si la gent surt del teatre pensant "estem cardats, però tirarem endavant", això és un pensament positiu. A l'obra juguem molt amb la quotidianitat, t'identifiques amb les coses que els hi passa als personatges de l'obra, i si vas al teatre i veus que el que et passa a tu també li passa a altra gent i que tira endavant, surts amb un missatge positiu, amb un sentiment esperançador.

Carol López: no estem fent una obra social i tampoc pretenem frivolitzar sobre els temes que tractem. És una obra perquè la gent s'ho passi bé. I, egoïstament, a mi m'agradaria que la gent digués "tornaré perquè aquí es fan obres tant interessants com aquesta".

Victòria Szpunberg: jo ressaltaria que escènica és una proposta original. Té una forma que li ha donat la directora que no és habitual en el teatre que es fa aquí. M'agradaria que la gent es quedés amb cares noves, que sentís empatia per actrius desconegudes i que no només vagi al teatre perquè hi ha un actor/actriu mediàtic de la televisió o algú famós. Que aquest tipus de teatre li entri per ser una proposta original, a la vegada que arriscada.

Fent referència al títol de l'espectacle, quin és el vostre desig per l'any que ve?

Mercè Sarrias: Projectió de futur, que tinguem la idea de que hi ha un futur, que tot canviarà, que serà més fàcil. Que puguem pensar què farem d'aquí a cinc anys i no com fem ara que només pensem en el què ens passarà d'aquí dos dies.

Carol López: Jo sóc molt egoïsta: tenir feina.

Marta Buchaca: Jo també. Tenir feina jo i també la gent del meu voltant.

Victòria Szpunberg: Estar millor jo i els meus. La feina és important i estem arribant a una psicosis col·lectiva que porta a un egoïsmes de voler quedar-te amb la teva cadira i em preocupa perquè s'està fomentant ambients de treball molt egoïstes i molt estressants.

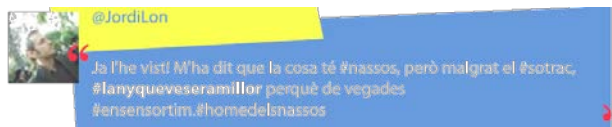
30.000 ESPECTADORS JA HAN FET TERÀPIA!

Retorn a casa... Ha estat l'estrella de la personal sala de l'Eixample aquesta temporada 2011-12. Que torni a l'escenari que la va veure néixer no és cap casualitat. La producció de La Villarroel dirigida per Mercè Vila Godoy ha estat triomfant arreu de Catalunya i sobretot a Madrid. Ara torna a Barcelona en format estiuenc amb la mateixa força que les noies van transmetre a la sala de l'Eixample.

l'Any que ve serà millor... Sensació positiva, esperança, identificació amb l'espectador, són alguns dels ingredients que componen aquesta macro teràpia col·lectiva que ja ha seduït a 30.000 espectadors. És una teràpia optimista, en la que, basant-se en reflexions comunes sobre el nostre dia a dia, les noies ens acaben transmetent una bona ració d'esperança i d'energia positiva, molt important en els temps que corren. Perquè... ara toca comèdia! Ara toca riure!

Antecedents... En total són més de 31.000 espectadors els que reforcen una proposta que encara pretén arribar a molt més públic. Els 3 mesos que van estar a la Villarroel van ser tot un èxit. Van aconseguir reunir més de 22.000 homes i dones que van passar una molt bona estona i van ser la clau de l'èxit. Amb els seus missatges optimistes de cara a l'any següent que compartien a les xarxes socials de la Villarroel i els bons comentaris i valoracions que van fer de l'obra, els espectadors van convertir l'Any que ve serà millor en un fenomen social.

Gira... Des de que van marxar de la Villarroel, Neus Bernaus, Alba Florejachs, Mireia Pàmies i Vanessa Segura, han estat visitant algunes de les poblacions més importants de Catalunya amb una resposta increïble del públic, també lluny de la Ciutat Comtal. Més de 7.000 persones han gaudit de la gira en total, 4.000 en les actuacions de Manresa, Girona, Terrassa, Viladecans, Castelldefels i Vilafranca del Penedès. Pel seu pas pel Teatre Condal, de tornada a Barcelona, 2.500 espectadors van gaudir de l'espectacle.

Madrid... La mateixa reacció. A Madrid va continuar l'èxit. Els deu dies que van actuar a la capital van ser suficients per seduir la crítica i l'espectador madrileny. Quasi 3.000 persones van passar pel Teatro de Bellas Artes amb una resposta rotundament positiva que motiva a la productora a poder replantejar tornar-hi en el futur.

LA VILLARROEL: TEATRE D'AUTOR

La Villarroel és l'única sala comercial i privada que fa una recerca de nous talents, aposta per ells i els promou, demostrant valentia i caràcter emprenedor. El 2011, ha estat l'any de la seva consolidació i el teatre ha sabut guanyar-se un públic cada cop és més ampli que busca noves propostes, de qualitat, originals i contemporànies. Un públic heterogeni que s'apropa a la sala, per veure un espectacle "made in La Villarroel".

La sala té **personalitat pròpia**, definida des de que Grup Focus va assumir la seva gestió en el 2005, de la mà de Javier Daulte i, posteriorment, quan l'actual directora Carol López en va recollir el relleu. Uns trets diferenciats que, juntament amb la seva història, la converteixen en **una de les sales teatrals més importants i amb més carisma de Barcelona**.

LA CRÍTICA HA DIT...

BARCELONA

"Una hora i mitja frenètica i divertidíssima"

Toni Polo – Público

"Primer algun somriure, al final, tronxant! I atenció a l'actriuassa Alba Florejachs"

Gemma Ruiz – TV3

"La desbordant comicitat de Florejachs s'imposa a la Villarroel"

Imma Fernández – El Periódico

"Las reflexiones de las cuatro chicas provocan risas catárticas y sonrisas de complicidad en las espectadoras y carcajadas de reconocimiento entre el público masculino"

Begoña Barrena – El País (Catalunya)

MADRID

"Este equipo ha sabido conectar con el público y darle algo que deseaban escuchar en un escenario, algo que va más allá"

Marcos Ordóñez - El País (Babelia)

"Mejor, casi imposible. Trabajo redondo, impregnado de modernidad y buen teatro."

Miguel Ayanz – La Razón

"Una divertidísima obra protagonizada con un desparpajo escénico a prueba de bombas. Gran trabajo de las cuatro actrices"

Juan Ignacio García Garzón – ABC

INSTITUCIONS

MITJANS DE COMUNICACIÓ

VENDA D'ENTRADES

COL-LABORADORS DEL TEATRE

COL-LABORADOR

PRODUCCIÓ

GRUP FOCUS

la villarroel

MOLT MÉS A

www.focustv.cat

L'ANY QUE VE SERÀ MILLOR

A partir del 13 de juliol

Horaris: De dimarts a divendres: 21 h. Dissabte: 18:30h i 21h. Diumenge: 18:30h.

Preus únic: **20 euros****Punts de venda:**

Taquilla de la Villarroel: C/ Villarroel 87, Barcelona

Tel-Entrada de Caixa Catalunya (www.telentrada.com)

Taquilla Tiquet Rambles (Palau de la Virreina)

Preus especials per a grups a Promentrada (www.promentrada.com / 93 309 70 04)

CONTACTE

La Villarroel

Premsa: Jordi Bou

jbou@publiespec.cat // Tel. 933 097 538Informació de premsa: <http://www.grupfocus.es/c/press/mat.aspx>